

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 10256 af 31/03/2010 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 73-10 om boligindretning - anvisning af anden bolig - psykisk funktionsnedsættelse

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500283-08

Ankestyrelsens principafgørelse 73-10 om boligindretning - anvisning af anden bolig - psykisk funktionsnedsættelse

Resume:

En familie med tre drenge, som alle led af infantil autisme, havde ret til at få anvist en anden bolig, som var egnet til familien på grund af børnenes nedsatte psykiske funktionsevne. Hvis der ikke kunne anvises en anden bolig, havde familien ret til hjælp til anskaffelse af anden bolig.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at også psykisk nedsat funktionsevne kunne begrunde boligindretning/ny bolig efter serviceloven. Familiens situation med tre drenge, der alle led af infantil autisme sammenholdt med boligens beskaffenhed gjorde, at familien ikke kunne indrette den eksisterende bolig på en hensigtsmæssig måde, som ville kunne gøre den egnet til bolig for familien.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 941 af 1. oktober 2009 - § 116

Afgørelse:

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i X's og Y's sag om anskaffelse af en anden bolig.

Resultatet er:

- X og Y har ret til at få anvist en anden bolig, som er egnet til familien på grund af børnenes psykiske nedsatte funktionsevne. Hvis der ikke kan anvises en anden bolig har familien ret til hjælp til anskaffelse af anden bolig.

Vi er således kommet til samme resultat som Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen V.

Begrundelsen for afgørelsen

Begrundelsen for afgørelsen er at det er nødvendigt med en anden bolig, for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for familiens børn på grund af deres nedsatte funktionsevne.

Efter servicelovens § 116 skal kommunalbestyrelsen yde hjælp til indretning af bolig til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når indretningen er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende. I de ganske særlige tilfælde, hvor hjælp til ændring af den eksisterende bolig ikke er tilstrækkelig til at gøre boligen egnet som opholdssted, kan kommunalbestyrelsen yde hjælp til dækning af udgifter til anskaffelse af anden bolig. Det er her en betingelse, at der ikke kan anvises anden bolig, som dækker pågældendes behov.

Det er således ikke en betingelse at der er en fysisk nedsat funktionsevne for at der kan ydes hjælp efter § 116. En psykisk nedsat funktionsevne kan også begrunde boligændringer/ny bolig. Det afgørende er at boligændringen skal være nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende med nedsat funktionsevne.

Vi har lagt til grund, at familien består af 5 personer, med 3 drenge på henholdsvis 4, 6, og 7 år, som alle lider af infantil autisme, derudover har de to mindste diagnosen lettere retarderet. Endvidere har Y en samværssøn, der dog for tiden ikke kommer på samvær på grund af de kaotiske forhold i hjemmet. Familien bor i en 3-værelses andelslejlighed på 95 m². Lejligheden er atypisk indrettet da den

tidligere har været et butikslokale. Den består af en stue (butiklokalet) med adgang direkte fra gaden. Fra stuen er der trappe på 4 trin til mellemgang, hvorfra der er adgang til køkken, bad og soveværelse. Fra soveværelset er der adgang til et langt smalt værelse, hvor alle børnene sover i seng og køjeseng i forlængelse af hinanden. På modsatte væg er der klædeskab. For enden af værelset er der en væg med reol (legetøj og fjernsyn). Der hører ikke brugelige udendørsfaciliteter til lejligheden.

Vi har ved afgørelsen lagt vægt på, at boligens indretning har negativ betydning for børnenes funktionsniveau, da hjemmet mangler plads til hensigtsmæssig og struktureret opbevaring af ting, der ikke bruges og der let bliver rodet. Således bliver det vanskeligt at imødekomme de specielle behov for struktureret omgivelser, som børnene har på grund af deres psykiatriske handicap. Samtidig har de ligeledes som følge af deres psykiske handicap brug for ro, hvilket endnu vanskeligere kan imødekommes på grund af den uhensigtsmæssige indretning af lejligheden, hvor børneværelset er et gennemgangsrum.

Vi har endvidere lagt vægt på, at alle tre børn i familien har psykisk funktionsnedsættelse i form af infantil autisme og det vil således være vanskeligt for familien at indrette sig mere hensigtsmæssigt i den nuværende bolig.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 7. april 2008
- Klagen til Ankestyrelsen af 24. april 2008 med supplerende bemærkninger af 9. maj 2008
- Nævnets genvurdering
- Oplysninger fremsendt af A Kommune, dateret 17. juni, 23. juni og 25. juni 2009

Sagsfremstilling

Det fremgår af sagen, at familie består af 5 personer, med 3 drenge på henholdsvis 4, 6, og 7 år, som alle lider af infantil autisme, derudover har de to mindste diagnosen lettere retarderet. Endvidere har Y en samværssøn, der dog for tiden ikke kommer på samvær på grund af de kaotiske forhold i hjemmet. Familien bor i en 3-værelses andelslejlighed på 95 m² og har søgt om hjælp til en større og bedre egnet bolig på grund af børnenes psykiske handicaps.

Kommunen gav afslag på at familien kunne få en anden og større bolig med den begrundelse, at børnene, som lider af infantil autisme har en varig nedsat psykisk funktionsevne, men ikke i et omfang, der gør det nødvendigt at flytte til en anden bolig.

Kommunen var enig med familien i, at den nuværende bolig er meget lille i forhold til at rumme en familie på 5 personer og at boligen er upraktisk indrettet. Dette havde dog været samme problemstilling, selvom børnene ikke havde haft diagnosen infantil autisme. Kommunen fandt, at familien ligesom andre familier med behov for ændrede boligforhold, selv måtte stille sig op i boligkøen og være aktiv boligsøgende.

Kommunen vurderede endvidere, at det ikke var boligen alene, der var problemet, men at familien havde mange problemer af social karakter, som ikke kunne løses ved en flytning til anden bolig.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse og vurderede, at familien havde ret til hjælp af anden beskaffenhed end den rådgivning om boligens indretning og generel bolig søgen som kommunen havde givet.

Nævnet fandt, at kommunen skulle anvise en anden bolig eller hjælpe med anskaffelsen af anden bolig efter servicelovens § 116.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at der forelå et sådant særligt tilfælde, hvor den nuværende bolig ikke i tilstrækkelig grad kunne blive et egnet opholdssted for de handicappede børn og for familien set som en helhed.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at børnenes lidelser med de dertil hørende overordentlig store problemer med at indgå i sociale sammenhænge samt særlige behov for ro og eget areal indebar en situation, hvor de aktuelt meget snævre pladsforhold ikke i tilstrækkelig grad kunne tilgodese deres vilkår og trivsel. Forholdene medvirkede tværtimod til opståen af en situation, hvor børnene ud over de sygdomsafledte reaktioner også reagerede yderligere stærkt på de givne forhold, og hvor opgaven som forældre i henseende til at kunne støtte børnene og håndtere deres konflikter blev umuliggjort.

A Kommune klagede over afgørelsen med den begrundelse, at forvaltningen tolkede § 116 stk. 2 således, at den kun kunne anvendes til personer, der på grund af deres handicap af mere fysisk karakter krævede særlige indretninger, eksempelvis mere plads på grund af hjælpemidler, hjælpere m.v. Forvaltningen fandt ikke, at børn med autisme-diagnosen uden andre behov end en bolig med flere værelser og hvor børnenes vanskeligheder skyldtes problemer med at begå sig socialt, var omfattet af målgruppen.

I den konkrete sag fandt forvaltningen, at det var sociale problemer, der primært var årsag til familiens problemer. Familien faldt udenfor den målgruppe, som kunne få anvist en bolig på social indikation, da familien bor i en andelslejlighed og derfor har mulighed for at anskaffe sig en bolig på det ordinære boligmarked.

Ankestyrelsens lægekonsulent har vejledt om de lægelige spørgsmål i sagen.

Formålet med behandlingen af sagen

Vi har behandlet sagen for at afklare, om der kan ydes hjælp efter servicelovens § 116 til anskaffelse af anden bolig til familie med børn, som lider af infantil autisme men som ikke har fysisk funktionsnedsættelse.